''พระเจ้าเหา'' คือใคร ?

นำเสนอเมื่อ : 28 ส.ค. 2552

คำว่า "พระเจ้าเหา" นี้ใช้อ้างอิงกันบ่อยมาก

ในกรณีที่ผู้พูดต้องการเน้นว่าเรื่องที่ตนพูดเป็นเรื่องโบราณเต็มที

แต่มักไม่ใคร่มีใครทราบว่า

"**พระเจ้าเหา**" นั้นมีองค์จริง หรือเรื่องราวปรากฏอยู่จริงหรือไม่
ซึ่งคำตอบเกี่ยวกับเรื่องนี้ มีความว่า
พระเจ้าเสียวเหา หรือ **พระเจ้าเหา(น้อย)**

เป็นพระราชโอรสของพระเจ้าหว่างตี้ ราชวงค์ที่1 ปฐมกษัตริย์ของจีน

ครองราชย์ 2145-2055 ปี ก่อนพุทธศักราช

อยู่ในราชสมบัติ 100 ปี มีพระอัครชายา 5 องค์

พระนางซีเลงสี พระมารดาพระเจ้าเหา(น้อย) เป็นพระอัคนชายาที่1

มีพระโอรส 3 องค์ คือ
1. ชังฮี

2. พระเจ้าเหา(น้อย)

3. หล่งเมี้ยว

พระเจ้าเหา(น้อย)เป็นพระโอรส อันดับที่ 2

พระองค์ขึ้นครองราชย์เมื่อปีมะโรง 2045 ปี ก่อนพุทธศักราช

และสวรรคตเมื่อ ปีเถาะ 1971 ปี ก่อนพุทธศักราช

พระองค์เป็นต้นตระกูลไทย

ในบันทึกประวัติศาตร์จีน มีชัดแจ้งอยู่ว่า

เชื้อพระวงศ์พระเจ้าเหานี้ ได้รับพระราชทานตราตั้ง ราชกูล "**ไทไท**"

เป็นฐานันดรศักดิ์ประจำตระกูล

ฉะนั้นพระเจ้าเหาจึงนับว่าทรงเป็น **ต้นตระกูลไทย**

และว่าเป็น **บรรพบุรุษของไทย**
ดังที่บรรพบุรุษไทยแต่โบราณกาลมักอ้างเสมอว่า
" **คนไทยนี้เป็นลูกหลานพระเจาเหา** "
ที่น่าสังเกตคือ มีคำพูดอันหมายถึงเก่าแก่เหลือเกิน ติดปากคนไทยมาจนถึงทุกวันนี้ว่า
" โอย เกาแกตั้งแตสมัยพระเจาเหาโนน "

(ภาพจากหนังสือ ประวัติการสัมพันธ์ระหว่างชาติไทยกับชาติจีน โดย **ลิขิต ฮุนตระกูล**)